

едно. В случай, че по-разни причини родителите на момичето все пак не се съгласят, те могат да си я вземат обратно в къщи. Ако младите се обичат, девойката отново бива открадната и следват караници. В крайна сметка, при условие, че все пак момичето не иска да се върне в къщи, сватбата се прави само от мъжката страна. При циганите/ ромите от Силистренско, когато момчето открадне момичето или то само му пристане и „лежат заедно“, сватба не се прави. Според обичая те вече са консумирали брака си: „Той ѝ е зел вече обичта и сватба е грехота да се прави“ (Съботинова 2002: 205).

Не са изключение и случаите, в които момчето умишлено разпространява слух, че е обезчестил момичето и тогава баща ѝ „ще, не ще, ще ми я даде – никой няма да повярва, че това не е истина. После ще броя някой лев – и готово“ (м., 24 г., тракийски калайджии).

В други ситуации слуховете излизат от момичето „... Тогава бях на 14 години, а той – на 19. Беше много хубав, а пък аз бях малка. Мама като разбра, навсякъде ходеше с мен, защото я беше страх да не ме откраднат или да избягаме. Аз бях малка и нашите не ме даваха. Тогава аз казах, че ще се троя, ама те не ми обърнаха внимание. Той реши да дойде с техните до нас да ме иска за булка. Нашите – не, та не. Нямаше какво да се прави и един ден решихме с него да бягаме. Вечерта се оправих и се бяхме разбрали на сутринта да дойде да ме викне под прозореца и да офейкаме. Разказах на кака, защото исках да си вземем довиждане, пък тя ме подучи да кажа, че ме е насиллил и нашите сами щели да ме дадат. И то така си стана, изпокараха се техните, клеги майка, пък се помири и ме дадоха...“ (ж., 42 г., Благоевградско). „Р. аз я харесах. Първия път я закачих, втория – по нахално и третия път се съгласи. После стана тъй, че се влюби в мен. Само вечер, по тъмно ходех при нея. Какво правеше, не знам, идваше, прескачаше оградата, не можеха да я затворят в къщи. Беше най-хубавата в махалата, с бяла кожа, с руса, светлокестенява коса. Десет години съм по-голям от нея. Пратих майка ми да я иска. Тя като знае, че Р. не може без мен, като отиде у тях, направо определи датата на сватбата“ (м., 59 г., фичери, Стара Загора).

В групата на тракийските калайджии в миналото много рядко някоя девойка ще избяга или ще пристане. Тези случаи пред последните години зачестяват. Възрастното поколение преживява много драматично промяната в ценностната ориентация, свързана със сексуалното поведение на младите.

Нарушението на традиционните правила променя статуса на момичето. Жената, започнала полово общуване не според приетия модел, става обект на активно сексуално посегателство от страна на мъжете калайджии. Ключките за най-интимната страна се разнасят бързо – кой кое момиче е прилъгал и легнал с него, коя е минала през един, втори, трети мъж. Тези мъжки разговори разпалват сексуалните желания и не-